

BẢNG TIN HẰNG THÁNG SỐ 69

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

HỘI ĐOÀN BẤT VỤ LỢI VÀ TỪ THIỆN

GIẤY PHÉP SỐ 800032127 – SỐ MIỄN THUẾ VỤ: 20-0094475

TRỤ SỞ TẠM: 10731 TRIOLA LANE. HOUSTON, TEXAS 77072

ĐIỆN THOẠI: 713-933-3127 ** EMAIL: datlam1951@hotmail.com

datlam1951@hotmail.com Web Site: www.hoiaihuubienhoa.org

PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 5 NĂM 2009, TẠI HOUSTON, TEXAS

Thành phần
Ban Chấp Hành
2007-2010

Ban Cố Vấn

Ông Lê Văn Năm
Ông Lê Văn Trường

Ban Điều Hành

Hội Trưởng

Ông Lâm Sĩ Đắt

Phó Hội Trưởng Nội Vụ

Ông Ngô Khương An

Phó Hội Trưởng Ngoại Vụ

Ông Kevin Đức Nguyễn

Thư Ký

Cô Đỗ Thị Minh Tâm

Thủ Quỹ

Cậu Bùi Văn Tuấn

T/B Lễ Vía Đức Ông

Trần Thượng Xuyên

Ông Từ Phước Hạnh

T/B Đại Hội Tân Niên

Ông Nguyễn Văn Ngàn

Thông Tin và Liên Lạc

Cố Vấn : 281-261-5844

Ông Lâm Sĩ Đắt

Tư Gia : 281-933-3127

Cell Phone: 713-922-5638

Thư từ và ngân phiếu xin ghi:

Hội Ái Hữu Biên Hoà

10731 Triola Lane

Houston, Texas 77072

Thư Ngỏ

Kính thưa Quý Đồng Hương và Thân Hữu,

Những tháng vừa qua, Bảng Tin Hằng Tháng đã có dịp thông tin cùng Quý Vị về chuyến đi công vụ Biên Hoà, Paris. Đến nay, qua những lần điện thoại, liên lạc thư từ và bằng điện thư, chúng tôi rất hân hạnh được đăng tải chương trình đón tiếp phái đoàn, cũng như những chuyến đi thăm viếng danh lam thắng cảnh ở Pháp, Anh và Thụy Sĩ được soạn thảo rất công phu và chu đáo do Quý Đồng Hương Nguyễn Văn Tài, Trần Văn Trung và Tăng Thị Tiết, Võ Văn Phước (Pháp) và Trương Thị Ngọc Hương (Thụy Sĩ). Chương trình cho Ngày Hội Ngỏ Biên Hoà, Paris cũng rất long trọng vì được sự hiện diện của các bậc trưởng thượng, đồng hương, nhân vật, văn thi hữu tại Pháp, đến tham dự của nhiều đồng hương và thân hữu từ các thành phố xa Paris (hơn 200 km), các quốc gia lân cận như Bỉ, Thụy Sĩ ..., số người lên đến hơn 05 bàn tiệc được tổ chức tại nhà hàng tàu Olympiades, 44 Avenue d'Ivry. 75013 Paris, France.

Trước khi lên đường, chúng tôi xin đăng thêm phần tin cập nhật phái đoàn từ Hoa Kỳ. Gồm tất cả 09 người, từ những thành phố như Chicago (Illinois), Anaheim, (California), Louisville, (Kentucky), Arlington và Houston (Texas), sẽ đến Paris, France.

Phái đoàn được cung cấp danh sách điện thoại để liên lạc khi ở Âu Châu như: Pháp: Đồng Hương Nguyễn Văn Tài số 0142831158, Trần Văn Trung và Tăng Thị Tiết số 0147838964, 0622588072 (c), Thụy Sĩ: Trương Thị Ngọc Hương: 41227861149, Anh Quốc: Gs Vũ Khánh Thành số 02072757780, 07757869928 (c).

Kính xin Quý Vị liên lạc về những số trên để biết thêm chi tiết, nếu cần, ở Hoa Kỳ số 713 922 5638 (c) của Đồng Hương Hội Trưởng Lâm Sĩ Đắt hoặc 281-933-3127 trụ sở Hội.

Tiện đây, chúng tôi cũng xin được thông báo sớm để Quý Vị tỏ tường là sẽ có một Ngày Hội Ngỏ Biên Hoà, Virginia tại Hoa Kỳ được dự định tổ chức vào trung tuần tháng Tám.

Chương trình Hội Ngỏ này sẽ tạo dịp đồng hương và thân hữu từ các tiểu bang khác có thể về Virginia gặp lại nhau và sẽ được hướng dẫn đi thăm viếng những cảnh đẹp hùng vĩ thủ đô Hoa Thịnh Đốn, Maryland, Virginia, chuyến đi thăm New York..... Chúng tôi sẽ thông báo thêm chi tiết đầy đủ hơn trong những Bảng Tin Hằng Tháng kế tiếp để Quý Vị có thể thu xếp ngày giờ về tham dự.

Trân trọng kính chào.

NGƯỜI MẸ THỜI NHIỀU NHƯỜNG

*Trương Phan Hồ Thị Đậm
(Louisville, Kentucky, USA)*

Sau ngày 30 tháng 4 năm 1975, ngày mà đất nước được gọi là “hoà bình”, tôi cũng như bao bà vợ của những quân nhân chế độ cũ ở miền Nam Việt Nam, sống trong hoàn cảnh thật là lo âu, bất an khi tiễn chồng đi vào các trại tập trung “*học tập cải tạo*”.

Lúc giao thời, có nhiều giáo viên phải bỏ việc hoặc phải đi “*cải tạo*”, nên “*nhà nước*” cần rất nhiều giáo viên; do đó, một số bạn bè đồng nghiệp và tôi được “*diễm phúc*” tiếp tục dạy học. Sau một thời gian ngắn, sự an tâm tạm bợ không còn nữa khi tôi nhận thấy đồng lương quá khiêm nhường, chỉ đủ nuôi một cá nhân tôi thôi. Tôi không biết phải xoay trở như thế nào để có tiền nuôi gia đình. Lúc bấy giờ, đứa con trai lớn nhất được 15 tuổi, đứa nhỏ nhất chỉ 6 tuổi và tôi đang mang thai được 6 tháng. Năm năm trước, chúng tôi có một tiệm bán thuốc thú y và thức ăn gia súc. Sau ngày 30 tháng 4 “*nhà nước*” Cộng Sản ra lệnh áp dụng chính sách kinh tế “*tập trung*” nên tiệm phải đóng cửa.

Nhờ việc làm ăn đầy uy tín khi xưa, tôi còn nhiều khách hàng quen, tôi nghĩ họ sẽ vui lòng mua giúp tôi, mặc dù tôi không còn môn bài buôn bán nữa.

Là một giáo viên mà “*buôn bán chui*” là một việc không nên làm. Đắn đo mãi nhưng tôi không còn cách nào khác để lo cho cuộc sống của 5 đứa con và ngoài ra tôi còn phải cung cấp nhu cầu cần thiết cho chồng tôi đang bị chúng giam giữ. “*Bán chui*” là một việc nguy hiểm vì bọn công an có thể tịch thu hàng hoá bất cứ lúc nào và bất cứ nơi nào, do đó việc đi mua hàng cho cửa tiệm của tôi là cả một vấn đề khó khăn. Trước kia, mỗi lần đi mua hàng, tôi chỉ cần mượn một xe vận tải chở một chuyến hàng độ 10 tấn, khi đi qua các trạm kiểm soát tôi chỉ cần trình hoá đơn là xong; bây giờ tôi không được phép mua hàng ở hăng mà phải mua “*chui*” ở những chỗ bán “*chui*”. Đã vậy, tôi mua hàng bằng xe đò và không được quá 200 ký lô, vất vả vô cùng.

Tôi phải đến nhiều chỗ khác nhau măm rãi rác trong thành phố hoặc ven đô. Muốn mua đủ các mặt hàng, tôi phải mất nhiều thời gian đi từ nơi này đến nơi kia bằng xe buýt để đỡ tốn tiền và nhiều lúc phải đi bộ từ trạm xe buýt này qua trạm xe buýt kia với hai tay hai giỏ thuốc đầy. Khi mua thuốc nhiều, không còn đủ tay để xách thì tôi phải dùng xe xích lô đi chuyên. Ở nơi cuối cùng tôi mua thêm 04 hay 05 bao thức ăn gà để làm “*tám bình phong*” cho số thuốc thú y và nơi này tôi mượn xe lam chở ra Bến Xe Bà Queo để về Tây Ninh.

Mặc dù phải qua nhiều nơi để mua hàng nhưng tôi cố tranh thủ nhanh nhẹn trong việc làm hầu khi chuyển hàng ra bến xe không quá 3 giờ chiều để có thể về nhà với các con tôi càng sớm càng tốt.

Có một lần, như thường lệ, xe lam chở hàng tôi đến bến xe, lúc đó khoảng 3 giờ chiều. Tôi ngạc nhiên quá, bến xe hoàn toàn vắng vẻ, không một chiếc xe đò nào đậu tại bến. Tôi không biết việc gì xảy ra vì đến 6 giờ chiều mới hết xe mà! Tôi hỏi người bán hàng rong quen, bà bảo: “*Xe đò bị trưng dụng đưa tân binh nghĩa vụ rồi, muốn về Tây Ninh chị ra đón xe vận tải về*”.

Tôi biết điều này, ở tỉnh tôi, mỗi ngày có nhiều xe vận tải chở mía, củ mì đem đi lục tỉnh hoặc giao cho các hãng xưởng ở ven đô. Khi về, nếu xe không có chở hàng thì tài xế chở khách “*lỡ đường*” để kiếm thêm tiền.

Tôi yêu cầu ông tài xế xe lam xuống hàng hoá tôi bên lề đường hầu đón xe như những hành khách khác. Có rất đông người đứng thành hàng dài dọc theo lề đường, tôi nghĩ họ đứng đón xe từ lâu rồi. Thình thoảng có xe vận tải trống ngừng lại, nhanh chân hành khách thi nhau lên xe, chẳng mấy chốc xe đầy. Với hàng hoá cồng kềnh và cái bụng bầu to lớn của tôi, tôi không thể tranh giành để lên xe được!

Tôi đợi ở đó khoảng ba tiếng đồng hồ. Đã có vài chiếc xe vận tải chở khách về nhưng tôi vẫn là số thặng dư. Lúc bấy giờ trời bắt đầu tối, đường phố trở nên vắng vẻ. Các cửa tiệm bên kia đường đã đóng cửa. Sau lưng tôi là mặt hậu phi trường Tân Sơn Nhất, nên không có nhà cửa và hoàn toàn bao trùm một màu đen đáng sợ. Tôi bắt đầu lo lắng, sợ kẻ bắt lương có thể làm hại tôi để cướp hàng hoá. Tôi muốn chở hàng quay lại thành phố, ngủ nhờ nhà người chị qua đêm, nhưng muộn mất rồi! Giờ này đâu còn xe lam nào đi qua để chở giúp. Tôi đành đứng ở đó chờ xe vận tải khác vậy. Tuy nhiên để an lòng đôi chút, tôi vội vàng để 05 giỏ thuốc thú y vào giữa và kéo mấy bao thức ăn cho gà để chung quanh, rồi ngồi trên đống hàng hoá hầu bảo vệ hàng và cũng để nghỉ chân.

Tôi nhớ lại những tin tức đăng trên báo mấy tuần trước, rằng kẻ bắt lương đã giết người, để xác nạn nhân vào bao bố, và công an đã tìm thấy bao bố này trong khu vực cầu tiêu công cộng của bến xe. Nhớ đến đây, tôi rợn cả người. Bình thường tôi sợ ma lắm, nhưng lúc bấy giờ, một mình bên đường vắng vẻ, tôi chỉ sợ người thôi. Sợ quá dù một lá cây hay một cành cây khô rơi, tôi cũng giật mình ngó quanh. Càng nghĩ nỗi sợ hãi càng gia tăng, lòng đau như dao cắt! Tôi nghĩ, nếu không đón được xe, chắc tôi phải ngồi đây chờ cho đến sáng hôm sau về chuyến xe nhất. Thời gian chờ đợi thật bòn chòn căng thẳng, tôi cảm thấy thời gian qua chậm chạp quá chừng!

Đêm về khuya, xe càng ít. Tôi đón xe vận tải với niềm hy vọng mong manh. Mặc dù nghĩ như vậy, tôi vẫn chăm chú đón xe, không bỏ sót xe nào. Ban đêm tôi không biết được các loại xe, nên khi thấy bóng đèn xe pha là tôi vội đưa tay đón ngay. Đón mãi không có xe, tôi thất vọng ê chề và lòng hướng về các con tôi. Tôi không biết chúng nó ngủ chưa hay đang thức đợi mong mẹ về. Chưa bao giờ tôi xa con tôi đêm nào.

Tôi nghĩ đại, nếu có kẻ nào đến làm hại tôi thì các con tôi sống như thế nào? Gió bắt đầu thổi mạnh, lác đác vài giọt mưa rơi trên nón lá tôi. Nhanh nhẹn tôi rút chiếc áo mưa ra để đậy đồng hàng hoá, tôi không nghĩ đến bản thân mà chỉ lo bảo vệ số thuốc men và thức ăn gia súc, vì nếu để hàng hoá ướt sẽ bị hư không bán được. Mưa rơi khoảng 30 phút thì bắt đầu lạnh, tôi lạnh run với bộ đồ ướt vì những cơn lạnh tạt vào người.

Cuối cùng, may mắn quá, có chiếc xe vận tải ngừng. Bác tài xế vui lòng chở giúp tôi về nhà. Xe này mui trần, không có chiếc băng nào trên xe, tôi đành đứng trên sàn xe, hai tay nắm chặt thành xe đi suốt cả đoạn đường dài một trăm cây số ngàn! Tôi suýt ngã mấy lần vì xe qua những ổ gà rải rác trên mặt đường.

Đi được khoảng một tiếng đồng hồ thì quần áo tôi bắt đầu khô, tôi cảm thấy bớt lạnh và thoải mái hơn. Tôi mừng thầm vì quần áo tôi khô là tôi xoa được ý nghĩ của các con là mình đã bị mắc mưa và các con tôi sẽ không biết tôi đã trải qua một cơn lạnh buốt trên đường về nhà.

Sau chuyến xe buôn vất vả này, tôi bị sốt hai ngày, nhưng tôi thấy rất sung sướng vì Thượng Đế đã cứu giúp tôi được an toàn về sum họp với các con. Tôi ước ao các con tôi lúc nào cũng vui vẻ hồn nhiên, nên chưa kể cho chúng nghe những khó khăn tôi gặp phải, do đó chúng vẫn còn không biết gì về đêm lo sợ nhất của đời tôi ở bến xe Bà Quẹo.

NIỀM AO ƯỚC

Thân tặng một người...

*Ao ước một ngày đến Paris
Gặp nàng triu mến...tay trong tay
Cùng nhau rảo bước bờ sông vắng
Cùng tựa mái đầu...vai sánh vai*

*Chỉ một lần thôi... chỉ một lần
Coi nhau như một cặp tình nhân
Rời xa nhau mãi ...xa nhau mãi
Thầm lặng dần theo bóng tháng năm*

*Ôi làm sao gặp được bây giờ!?
Biết nàng còn nhớ quãng ngày thơ
Sách đèn chung bóng xinh như mộng
Cùng ngắm đường xa trải ước mơ*

*Ôi biết làm sao gặp bây giờ!?
Định mệnh xuôi thuyền ngược bến mơ
Nàng đã có chồng từ dạo ấy
Chắc bao hình ảnh đã phai mờ...*

*Năm chục năm rồi có ít đâu
Cuộc đời thay đổi thoáng qua mau
Chút hương mùa cũ còn vương vấn
Lưu luyến trời xa.... bạc mái đầu*

*Ao ước chỉ là ao ước thôi
Là mơ... là mộng ... chẳng bao giờ
Paris mãi đẹp phương trời nhớ
Chắc chỉ mình ta lê bước thôi.*

Thế Nhân (7-3-2009)

Hoa Bưởi Vượt Đại Dương

Kính thưa Quý Đồng Hương và Thân Hữu,

Như đã được thông báo trong những Bảng Tin Hằng Tháng vừa qua, Phái Đoàn Công Vụ Biên Hoà sẽ lên đường công vụ tại Âu Châu vào ngày 15 tháng 5 năm 2009. Trước khi xuất hành, phái đoàn có nhận được nhiều lá thư, email, cũng như điện thoại của các Đồng Hương và Thân Hữu chúc mừng thượng lộ bình an, mã đáo thành công và nhớ chụp nhiều hình.....

Trước tâm thịnh tình nồng hậu này, Ông Hội Trưởng đã yêu cầu chúng tôi đăng tải bảng dự thảo chương trình soạn bởi Đồng Hương Võ Văn Phước với sự góp ý của các Đồng Hương: Anh Nguyễn Văn Tài, Anh Chị Trần Văn Trung & Tăng Thị Tiết (Pháp), Gs Vũ Khánh Thành (Anh) và Chị Trương Thị Ngọc Hương (Suisse), để chúng ta cùng được biết và vinh danh các vị nêu trên đã bỏ công sức giúp đỡ tổ chức buổi hội ngộ con dân Biên Hoà nơi hải ngoại, hai phương trời Âu Mỹ gặp nhau: **Tha hương ngộ cô tri**. Vì thời gian quá ngắn ở Pháp, bảng dự thảo chương trình như sau:

Ngày thứ Bảy 16 tháng 5 năm 2009.

1 Đón Phái Đoàn tại phi trường quốc tế CHARLES de GAULLE vào lúc 8 giờ 30 sáng. ***2*** Rước Phái Đoàn về khách sạn Le BARON, Quận 13, PARIS. ***3*** Dự Buổi Cơm Hội Ngộ do Đồng Hương Nguyễn Văn Tài và gia đình thiết đãi tại nhà hàng của cô con gái của Đồng Hương Nguyễn Văn Tài. ***4*** Du ngoạn và thăm viếng: ***a)** Tháp EIFFEL, Place TROCADERO, Avenue CHAMPS ÉLYSEE. ***b)** Đại Giáo Đường NOTRE DAME de PARIS, Thánh Đường MONTMARTRE. ***c)** Đi BATEAU MOUCHE vòng quanh dòng sông SEINE để nhìn PARIS lộng lẫy về đêm.

Ngày Chúa Nhật 17 tháng 5 năm 2009.

1 Điềm tâm tại China Town, Quận 13. ***2*** Tham dự ngày Hội Ngộ Biên Hoà, Paris được tổ chức tại nhà hàng China Town OLYMPIADES do Đồng Hương và Thân Hữu Biên Hoà tại Pháp thiết đãi. ***3*** Du ngoạn và thăm viếng: ***a)** CHÂTEAU de VERSAILLES. ***b)** MUSÉE du LOUVE....một kiến trúc lộng lẫy cổ kim. ***c)** Dạo phố Avenue RIVOLI, ARC de TRIOMPHE, HOTEL des INVALIDES.... (Cảnh sinh hoạt của Thủ đô Pháp quốc).

Ngày thứ Hai 18 tháng 5 năm 2009.

1 Điềm tâm *2* Shopping: *a). Gallerie LAFAYETTE-PRINTEMPS (đường HAUSSMANN) chuyên về Thời Trang. *b). Le BON MARCHÉ (Rue de SÈVRES): Mỹ phẩm gồm tất cả những gì phụ nữ cần làm đẹp. (Đừng mua, hãy đến tiệm BENELUX đường RIVOLI gần MUSÉE du LOUVRE được bớt 40 phần trăm giá so với chỗ khác). *c). Mỹ phẩm (phải trả bằng tiền mặt). *3* Dự Buổi Cơm Hội Ngộ do Anh Chị Võ Văn Phước đãi tại tư gia. *4* Chiều về lại PARIS để tiếp tục du ngoạn. *4* Trở về khách sạn chuẩn bị đi LONDON, Anh Quốc.

Ngày thứ Ba 19 tháng 5 năm 2009.

1 Đi LONDON, Anh Quốc thăm viếng GS Vũ Khánh Thành tại An Viet Foundation. *2* Dự Buổi Cơm Thân Mật do GS Vũ Khánh Thành thết đãi. *3* Thăm viếng thắng cảnh LONDON. *4* Trở về Paris cùng ngày.

Ngày thứ Tư 20 tháng 5 năm 2009.

Chương trình thăm viếng Quý Bậc Trưởng Thượng, Nhân Vật, Văn Thi sĩ, Đồng Hương và Thân Hữu.

Ngày thứ Năm 21 tháng 5 năm 2009 và thứ Sáu 22 tháng 5 năm 2009.

1 Đi SUISSE (Thụy Sĩ) thăm viếng Chị Trương Thị Ngọc Hương. *2* Thăm viếng danh lam thắng cảnh GENÈVE.....dưới sự hướng dẫn của Chị Hương. *3* Tạm nghỉ đêm tại nhà Chị Hương. (Tel. 41227861149)

Ngày thứ Bảy 23, Chúa Nhật 24 tháng 5 năm 2009.

Sinh hoạt tự do và chuẩn bị quà cáp trở về Mỹ.

Nhắn Tin: Chúng tôi muốn tìm lại một người bạn thân tên Nguyễn Thị Thoại Yến, trước 1975 nhà ở Cư Xá Đoàn Văn Cự, Biên Hoà. Kính xin Quý Đồng Hương và Thân Hữu Biên Hoà nếu biết được tin tức của Thoại Yến, xin vui lòng liên lạc với Đồng Hương Nguyễn Văn Đạo, điện thoại số 703-980-9960. Chân thành cảm tạ.

Nhắn Tin: Nguyễn Kim Huệ, cựu học sinh trường Trung Học Trần Thượng Xuyên muốn biết tin Nguyễn Thị Diệu Bình trước ở Tam Hiệp, Quận Đức Tu. Kính xin Quý Đồng Hương và Thân Hữu Biên Hoà nếu biết được tin tức cô Diệu Bình xin liên lạc số điện thoại: 714-757-3033 hoặc email về: linda77snow@aol.com. Chân thành cảm tạ.

Phân Ưu: Được tin buồn phu nhân của Đồng Hương Bùi Văn Huệ là Bà Trần Thị Yến (Cựu học sinh Trường Trung Học Công Lập Ngô Quyền, di ruột của cố thi sĩ Nguyễn Tất Nhiên), sanh năm 1939, Bình Trước, Biên Hoà, mất ngày 01 tháng 4 năm 2009, tại Nam California. Hưởng thọ 70 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hoà, Houston, Texas xin thành kính phân ưu cùng Đồng Hương Bùi Văn Huệ và cùng thể tang quyền. Nguyên cầu hương linh của Bà Trần Thị Yến sớm về miền Tịnh Độ, hưởng muôn vạn phúc từ bi nơi Niết Bàn.

Thông Báo: Ban Tổ Chức Ngày Đại Hội Bầu Cử Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Biên Hoà, California có gởi điện thư kính nhờ Hội Ái Hữu Biên Hoà, Houston, Texas đăng tải giùm phần thông báo Ngày Đại Hội nói trên, được tổ chức vào ngày 14 tháng 6 năm 2009, để bầu cử BAN CHẤP HÀNH NHIỆM KỲ 2009-2012. Mọi chi tiết xin Quý Vị liên lạc về: Nguyễn Duyên Trang 626-975-5578, Bùi Thị Ngọc Lan 510-708-0129, Nguyễn Đông Duy 909-461-0655, Lữ Công Tâm 714-651-9160, Đỗ Công Bá 714-553-9649, Vũ Kim Oanh 714-895-7635, Đặng Lan 714-531-8686 Nguyễn Hương Xuân 714-391-2429 Vùng San Diego: Lại Văn Đùng 619-527-2476, Trần Thắng Trung 619-284-2417, 619-471-4031. Vùng San Jose: Trang Tấn Hưng 408-595-3551, 408-298-8857.

Lời Kêu Gọi

Thưa Quý Đồng Hương, tôi một người sinh sống ở Tân Mai, Tam Hiệp, Biên Hoà, cựu sĩ quan khoá 19 Thủ Đức (1964) và là cựu học sinh Trường Trung Học Bình Long, khoá đầu tiên 1958. Có nhiều tin tức cho biết một số đồng bạn bè cùng trường, cùng khoá đã định cư tại Hoa Kỳ, sinh hoạt rất thành công trên nhiều lãnh vực, tôi mạo muội viết đôi lời nhắn tin này mong được gặp lại các bạn Tân Mai, Tam Hiệp, Biên Hoà, khoá 19 Thủ Đức và đồng môn trường Trung Học Bình Long 1958. Vì mới sang định cư ở Hoa Kỳ, thành phố Atlanta, Georgia vào tháng Hai, 2009, chân ướt chân ráo, âm thầm cố gắng hoà nhập với cuộc sống mới, tôi ước mong được quý bạn thương mến hướng dẫn và giúp đỡ tôi.

Kính nhờ Hội cho đăng trên Bảng Tin Hằng Tháng những dòng ân tình này với đôi lời kêu gọi. Chân thành cảm tạ.
Địa chỉ liên lạc: Mr. Bui Van De. 2479 Sierra Height Drive. Jonesboro, GA 30239. Điện Thoại: 404-421-9195.

Danh Sách Ủng Hộ Quỹ Hội

Đồng Hương: Lâm Thị Ngọc Dung (Houston, TX) \$50, Trần Thị Tài (Lawrenceville, GA) \$30, Lê Văn Cồn (Waipahu, HI) \$100, Trang Tú (San Jose, CA) \$30, Mai Ngọc Trai (Lincoln, NE) \$100, Nguyễn Văn Đáng (Cary, NC) \$70, Trịnh Văn Kiều & Oanh (Alexandria, VA) \$50, Võ Thị Tuyết (La Verne, CA) \$20, Mauric Trang (Nanterre, France) \$50, Trần Như Hoà (Philadelphia, PA) \$20, Phan Thành Lễ (Honolulu, HI) \$20, Nguyễn Tấn Xê (Glenview, IL) \$10, Lý Cúc Anh (Milpitas, CA) \$20, Từ Phước Hạnh (Houston, TX) \$30, Ngô Văn Thương (Hawthorne, CA) \$50, Nguyễn Ngọc Sơn (Garden Grove, CA) \$30, Trương Vĩnh Hào & Huệ (Des Moines, IA) \$50, Nguyễn Tinh (Hammond, IN) \$10, Võ Thị Ngọc Dung (Lawndale, CA) \$50, Võ Văn Biên (Gardena, CA) \$50, Nguyễn Thị Huệ (Chamblee, GA) \$20. Tô Hoà Dương (San Jose, CA) \$20, Lê Hồng Sanh (Fairfax, VA) \$50. **Thân Hữu:** GS Nguyễn Văn Phú (Montréal, Canada) \$20, BS Đặng Hiếu Điền (Rockville, MD) \$100, Trần Đình Ry (Houston, TX) \$20, Nguyễn Long Thành (Buffalo, NY) \$20.

PHỤ BẢN BẢNG TIN HẰNG THÁNG SỐ 69
PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 5 NĂM 2009 TẠI HOUSTON, TEXAS

TÌNH MẸ BAO LA

Hoàng Quỳnh Hương
(San Jose, California)

Tôi có cái tật gần như cố hữu, năm nào cũng vậy, cứ gần đến Ngày Hiền Mẫu (Mother's Day), là tôi thích đọc những lời thơ hoặc được nghe những dòng nhạc diễn tả về tình mẹ. Một thứ tình bao la, sâu lắng, tuyệt diệu, muôn màu... không có một thứ tình cảm nào sánh bằng mà hầu như mọi người đều ý thức được vai trò quan trọng của người mẹ và sự hiện diện của bà trên cõi đời; nên đã biết bao văn nhân, thi sĩ và cả nhạc sĩ trút tâm tư vào đề tài này.

Mẹ, Mẹ là dòng suối dịu hiền
Mẹ, Mẹ là bài hát thần tiên
Là bóng mát trên cao, là mắt sáng trăng sao
Là ánh đuốc trong đêm, khi lạc lối...
(đ/k *Bông Hồng Cài Áo* của NS *Phạm Thế Mỹ*)

Mẹ là ánh đuốc trong đêm... Mẹ là bóng mát, là chỗ dựa, che chở đời con trong mọi hoàn cảnh buồn vui của cuộc đời... Lời của bài hát *Bông Hồng Cài Áo* tôi rất ưa thích và tôi có dịp được nghe mỗi mùa Vu Lan về.

Đã bao thế hệ trước đây, văn hoá Việt Nam gắn liền với cuộc sống khi diễn tả tình cảm con người thật sâu sắc. Đặc biệt viết về "Tình Mẹ" một thứ tình cảm, di sản tinh thần bất diệt nhất trong đời của chúng ta và cũng đã từng đề cao tấm lòng của mẹ.

Người Việt Nam, khi nói về Đạo Phật thì chúng ta không bao giờ không tưởng nhớ đến đức *Quan Thế Âm Bồ Tát* được tôn kính dưới hình thức *Mẹ Quan Âm*.

Đạo Công Giáo có *Thánh Nữ Đồng Trinh Đức Maria*. Tước hiệu mà Giáo Hội Công Giáo dùng để gọi Đức Maria là *Mẹ*. Và *Mẹ* là đức tin trong tín hữu.

Trong tín ngưỡng dân gian bình dân người *Mẹ* linh thiêng của dân tộc Việt Nam có *Thánh Mẫu Liễu Hạnh* được nhân dân tôn thờ tại xã Kim Thái, huyện Vụ Bản, tỉnh Nam Định... Thể hiện đó là niềm tin và đã ăn sâu vào tâm tư, tình cảm của mỗi người.

Trên tất cả những tình cảm nhân loại là tình cảm cha mẹ, chỉ cần nghe tiếng *Mẹ* là tim ta đã thấy rung động, đã thấy tràn ngập yêu thương vô lượng, vô bờ ...

Thờ ấu thơ cắp sách đến trường được thầy cô dạy mà hầu hết trong chúng ta không ai là không thuộc lòng:

Công cha như núi Thái Sơn
Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra
Một lòng thờ mẹ kính cha
Cho tròn chữ hiếu mới là đạo con.

Nước trong nguồn chảy ra thì mãi mãi không dứt, mọi người con đều hiểu nước trong nguồn chảy thì bất diệt cũng như hiểu "biển sâu bao la" nhưng công cha nghĩa mẹ lại càng "bao la hơn, mênh mông hơn", trái tim của mẹ thật là vĩ đại, vĩnh cửu, vẹn toàn và chỉ có sự tràn đầy tình cảm nồng ấm, thương yêu.

Lúc thiếu thời tôi cũng thường được nghe các câu ca dao lưu truyền đã in đậm vào tâm trí tôi cho mãi đến bây giờ:

Đố ai đếm được lá rừng
Đố ai đếm được mây tầng trời cao
Đố ai đếm được vì sao
Đố ai đếm được công lao mẹ hiền...

Tình thương của cha mẹ cho con là không giới hạn, thương con cha mẹ không đòi hỏi bất kỳ một sự báo đáp nào, nghĩ đến con thường xuyên hầu như tất cả thời gian, và trọn cuộc đời, cũng không hề trách phiền con bất hiếu. Niềm hạnh phúc của bất cứ cha mẹ nào đều mong muốn nhìn thấy con mình được nên người, trở thành người hữu ích cho xã hội. Lòng yêu thương quảng đại của cha mẹ đã dạy con rất nhiều, hướng con làm điều lành và lánh xa mọi điều dữ, tâm tư tình cảm của cha mẹ đều dành hết cho các con.

Tôi còn nhớ, khi còn học cấp tiểu học, một câu chuyện trong sách “*Luân Lý Giáo Khoa Thư*” rất cảm động: *Mẹ đi chợ về mua một trái cam cho con. Con nghĩ công cha làm lưng vất vả ngoài đồng áng liền đem trái cam ra biếu cho cha. Cha nghĩ đến mẹ đầu tắt mặt tối ở nhà lo cho chồng con, cha đem trái cam về cho mẹ.*

Trái cam luân lưu vòng vèo thắt chặt dây tình cảm vô hình gắn bó. Con thương cha, cộng thêm tình mẹ thương con rồi tình chồng thương vợ thể hiện nghĩa tào khang. Câu chuyện giáo dục rất hay.

Nghĩ về Mẹ trời luôn tươi sắc nắng Hoa trong vườn không gió cũng xông xao

Hiện nay tại nhiều quốc gia có ngày dành cho cha (*Father's Day*) và cho mẹ (*Mother's Day*) rất quan trọng. Theo tìm hiểu, tôi được biết hằng năm cứ đến ngày Chúa Nhật trung tuần của tháng Năm Dương Lịch, một ngày lễ được mang tên *Mother's Day* (Ngày Hiền Mẫu, Ngày Mẹ Hiền) nhằm tôn vinh các bà mẹ, được diễn ra trên thế giới (có thể được tổ chức khác ngày với nhau), là dịp cho mọi người nhắc nhớ đến công ơn sinh thành của cha mẹ, ngày mà con cháu nô nức được dịp bày tỏ lòng kính yêu, hiếu thảo và cũng là một ngày lễ thiêng liêng nhất, tình cảm nhất, ý nghĩa nhất đối với mỗi người trong chúng ta. Đây là tài sản vô cùng quý giá, đời đời vẫn bất diệt trong trái tim của mọi người... Tình mẹ thương con mênh mông bao la như trời, như biển. Nói đến mẹ, không có thứ tình cảm nào đậm đà và cao quý có thể so sánh như tình của mẹ thương con.

Đã có biết bao văn nhân, thi sĩ viết về mẹ, bao nhiêu câu hò điệu hát, bao nhiêu văn thơ ca tụng tình mẹ. Những bài hát, những bài thơ ca tụng tình mẹ bài nào cũng hay, cũng có những rung cảm chân thành, nói bao nhiêu cũng không đủ viết bao nhiêu cũng không vừa, lời nào về mẹ cũng thật thiết tha.

Mẹ, Mẹ là lọn mía ngọt ngào Mẹ, Mẹ là nải chuối, buồng cau Là tiếng đé đêm thâu, là nắng ấm nương dâu Là vốn liếng yêu thương cho cuộc đời...

Mẹ là lọn mía ngọt ngào, mẹ là nải chuối, buồng cau là nắng ấm là tình yêu thương con bao la... Nhạc Sĩ Phạm Thế Mỹ đã diễn tả tình mẹ qua bài *Bông Hồng Cài Áo* với những lời ca thật bình dị.

Thương con, mẹ nào quản nắng mưa, không ngại gì sớm khuya vất vả. Sau mỗi ngày dài cực nhọc, bên ruộng vườn, nương sắn những mong ước của mẹ là làm sao nuôi nấng cho đàn con khôn lớn, nên người. Thật vậy, không ai có liên hệ mật thiết và dịu dàng với con cho bằng mẹ, không ai yêu thương chăm sóc con cho bằng tình mẹ, chín tháng mẹ mang nặng, mẹ đã cho con tiếng khóc chào đời trong vòng tay thương yêu của mẹ, bao năm mẹ nâng niu bú mớm, bầu sữa ngọt của mẹ cho ta thơm ngát cuộc đời, mẹ quạt nong, ấp lạnh.

Bài hát *Tình Mẹ* của nhạc sĩ Nguyễn Nhất Huy cũng đã nói lên công ơn của mẹ cha bao la như biển trời:

“Khẽ ngắt nụ hồng cài lên mái tóc xanh mẹ yêu. Tóc rối một đời, vì năm tháng chở che đời con...”

Khi ấu thơ con nào đâu có biết, mẹ lặng lẽ trong ngàn nỗi muộn phiền. Dù bao gió mưa, tình mẹ vẫn thiết tha êm đềm.

Mẹ là những tiếng hát ấm áp ru con khi đông lạnh về, Mẹ là những ánh nắng lấp lánh đưa con đi trên đường quê.

Để con khôn lớn lên giang rộng đôi vai, rồi đưa chân bước đi theo từng đêm vui. Mẹ vẫn thứ tha dù cho con mang bao nhiêu lầm lỗi.

Mẹ đã có phút giấu nước mắt cho con thơ ngây nụ cười, Mẹ đã có lúc thức trắng cho con bao đêm ngủ say.

Ngày con nâng bó hoa xinh chào tương lai, Mẹ cô đơn đứng bên hiên đầy mưa bay.

Trên mỗi bước đi xin mãi khắc ghi tình mẹ bao la biển trời”

Những bài hát, lời thơ ca ngợi tình mẹ đâu cũng có, thời nào cũng có tuy rất giản dị nhưng thật cảm động.

Tôi nhớ có lần tôi đọc bài thơ “*Đổi cả thiên thu tiếng mẹ cười*” rất đơn giản, nhưng tất cả nói lên tâm trạng của người con xa mẹ thật cảm động của nhà thơ Trần Trung Đạo tôi xin trích một đoạn:

*Đừng khóc mẹ ơi hãy rán chờ
Ngậm ngùi con sẽ giấu trong thơ
Đau thương con viết vào trong lá
Hơi ấm con tìm trong giấc mơ*

*Nhắc chiếc phone lên bỗng lặng người
Giọng buồn hơn cả tiếng mưa rơi
Vĩ mà tôi đổi thời gian được
Đổi cả thiên thu tiếng mẹ cười.*

Những câu hò ru con ầu ơ của mẹ thuở đầu đời nghìn năm vẫn còn in đậm, thấm thiết, những ngày đầu tiên đi học, mẹ âu yếm dắt con đến trường. Tôi còn nhớ rất rõ năm tôi 7 tuổi mẹ dắt tôi đi ngày đầu tiên đến trường, tôi nắm chặt tay mẹ như không muốn rời mà nước mắt chảy dài... Chúng ta không thấu hiểu hết tình cảm của cha mẹ dành cho ta, nào có biết vì con mà mẹ vất vả hằng ngày, đến khi chúng ta thật sự trưởng thành, con khôn lớn mẹ chịu chuộng, an ủi, vỗ về, chờ che... Mẹ lo âu nhiều nhất chính là lúc con bước vào ngưỡng cửa cuộc đời... chỉ mong sao, sau này con trở thành người có ích cho xã hội và quê hương...

Hồi tưởng lúc còn học trường làng cách nhà khoảng 4 km, trường dạy hai buổi, bắt buộc phải mang cơm theo ăn trưa, vì không thể về nhà kịp... (đi bộ). Mẹ thức khuya dậy sớm nấu cơm gói trong mo cau và khô mắm gói kèm theo, xuyên suốt ba năm học trường làng (lớp Năm, Bốn, Ba), rồi thi lên trường Tỉnh (Nguyễn Du bây giờ), học tiếp đến ba năm nữa mới học hết bậc sơ học, cũng phải giữ cơm theo ăn trưa (học hai buổi). Như vậy Mẹ chịu khó khổ lo cho con suốt 6 năm trường, lo xong cơm nước cho con, Mẹ lại oằn vai gánh nặng nào chuối, mít, trái cây thu hoạch ở vườn xuống đò sang sông đến chợ Tam Hiệp để bán và mua thực phẩm về nhà lo bữa ăn trong ngày.

Hiện nay tôi vẫn còn nhớ bài học thuộc lòng:

*Đêm khuya giấc điệp mơ màng
Kìa ai bỗng âm, kìa ai bỗng dành
Ấy là công mẹ sanh thành...*

và bài

*La nuit lorsque je sommeille
Qui vient se pencher sur moi?
Et qui sourit quand je m'éveille?
Petite mère, c'est toi.*

Trong sách Grammaire của Claude Augé lớp sơ đẳng thời Pháp thuộc hồi thập niên 30 của thế kỷ XX.

Con bước vào đời đầy khát vọng, giữa dòng đời muôn ngã, mỗi khi chiều xuống mẹ lại mong ngóng tin con, mẹ lo sợ con đối diện với cam bầy, phong ba, bão táp phủ phàng luôn rình rập... Mẹ là biểu tượng của dòng sông, dòng sông tươi mát êm đềm tưới lên đời con niềm “*Hạnh Phúc*” công ơn cha mẹ to biết dường nào, cho dù ở bất cứ thời đại nào, bất cứ nền văn minh nào và dẫu ở đâu tình mẹ cứ mãi là như thế.

Người Việt Nam chúng ta đi đâu cũng thường ví lòng của mẹ cha rộng như đại dương, như suối nguồn, mãi mãi không bao giờ cạn. Bản nhạc bất hủ, chan chứa yêu thương *Lòng Mẹ* của nhạc sĩ Y Vân đã diễn tả trái tim của mẹ thật vô cùng vĩ đại, thật tuyệt vời:

*Lòng mẹ bao la như biển Thái Bình dạt dào
Tình mẹ tha thiết như dòng suối hiền ngọt ngào
Tiếng ru bên thềm trăng tà soi bóng mẹ yêu
Thương con thao thức bao đêm ngày
Con đã yên giấc mẹ hiền vui sướng biết bao....*

Tôi nghĩ chẳng ai trong chúng ta lại không biết bài hát này với giai điệu thật tình cảm và vô cùng mượt mà. Hiện nay ở Việt Nam mừng ngày Hiền Mẫu vào ngày Quốc Tế Phụ Nữ 08 tháng 3 (International Women's Day) và gọi là *Ngày của Mẹ*.

Hàng năm cứ đến ngày Rằm Trung Ngươn tháng 7 Âm Lịch, hầu hết các chùa đều tổ chức đại lễ Vu Lan Báo Hiếu, đã được truyền lại từ ngàn xưa và vẫn còn duy trì đến ngày nay, để nhắc nhở, khuyến khích các con cháu của thế hệ sau này về lòng hiếu thảo luôn được đề cao và sự thương tưởng đến mẹ cha, lấy chữ “*Hiếu*” làm đầu, là dịp báo ân cha mẹ, các Phật Tử nhớ đến công ơn sanh thành dưỡng dục, những ngày này đến thấp nhang, cúng dường, cầu nguyện cho quốc thái dân an, cầu cho các vong linh được siêu sanh tịnh độ, cầu cho cha mẹ hiện tiền có được cuộc sống an lành, sức khỏe và phước lộc.

Trong ngày này người nào còn mẹ sẽ tự hào được cài lên áo hoa hồng đỏ, người nào không còn mẹ thì thôn thức, buồn thương, xót xa cài lên áo hoa hồng trắng. Cho đến nay việc các chùa tổ chức lễ Bông Hồng Cài Áo hàng năm đã trở thành truyền thống.

Cũng đặc biệt trong mùa Vu Lan còn có những câu thơ tôi thường được nghe khi chúng ta còn cha còn mẹ:

***Đêm Vu Lan trăng tròn vàng vặc
Nhớ mẹ cha canh cánh bên lòng
Cha còn như ngọn đèn trong
Mẹ còn như ánh trăng Rằm mùa Thu***

Tôi may mắn và là người diễm phúc nhất đời, sung sướng lẫn tự hào được cài hoa hồng đỏ, hạnh phúc hơn nữa là đang được sống bên mẹ. Vì không có niềm vui nào thiêng liêng, đậm đà bằng niềm vui còn mẹ.

***... Đóa hoa màu hồng vừa cài lên áo đỏ anh
Đóa hoa màu hồng vừa cài lên áo đỏ em
Thì xin anh, thì xin em hãy cùng tôi vui sướng đi
Hãy cùng tôi vui sướng đi...
(Bông Hồng Cài Áo của NS Phạm Thế Mỹ)***

Thật ra trên thế gian này mỗi tình nào rồi cũng có ngày tan vỡ, phai mờ trong ký ức...Duy chỉ có tình mẹ là thiên thu bất diệt. Ai đã sinh ra đời cũng đều có mẹ, nhưng có người được sống với mẹ và nhiều người phải sống cảnh thiếu mẹ, những người được sống trong tình thương yêu của mẹ là điều diễm phúc. Chính vì “*Tình Mẹ*” thương con như biển hồ lai láng, tình mẹ vượt cả thời gian, không gian nên không bao giờ bị ngoại cảnh chi phối, tình mẹ mãi mãi không biên giới, là chốn thiên đường của đời con, trái tim mẹ chỉ có sự tràn đầy. Mẹ là gốc của yêu thương gắn bó từ máu huyết. Một người mẹ có thể nuôi cả đàn con khôn lớn nên người...Nhưng rồi cả đàn con ấy không nuôi nổi một mẹ già...Như lời ca dao thật sâu sắc diễn đạt:

***“Mẹ nuôi con bằng trời bằng bể
Con nuôi mẹ con kể từng ngày”...***

Có biết bao nhiêu trường hợp, biết bao nhiêu bà mẹ âm thầm, lặng lẽ chịu đựng bao đau khổ từ khi lấy chồng, sanh con rồi lặn lội thân gầy nuôi con nên người.

Hôm nay nhân Ngày Hiền Mẫu, chúng ta những người đang còn mẹ và hạnh phúc hơn nữa là đang được sống gần mẹ, với tất cả lòng kính yêu, quý mến. Tôi nghĩ chúng ta không cần phải đợi đến ngày Mother’ Day (Ngày Hiền Mẫu) hay Father’s Day (Ngày Từ Phụ) hoặc ngày Lễ Vu Lan chúng ta mới nghĩ đến cha mẹ, mua quà cho cha mẹ, mà bất cứ lúc nào, phút giây nào khi cha mẹ còn hiện tiền năng tới lui thăm viếng, chăm sóc, an ủi cận kề bên cha mẹ, thể hiện tình thương của chúng ta đối với cha mẹ già, đó là bổn phận, là món quà quý nhất của những người con hiếu thảo. Chẳng có gì quý giá hơn khi mình đang còn có mẹ vì:

***Mẹ già như chuối chín cây
Gió lay mẹ rụng con thành mồ côi...***

Chúng ta phải biết trân quý và phải trân trọng giữ gìn, vì chuối chín cây thì có thể rụng bất cứ lúc nào...

Niềm vui của cha mẹ ở tuổi về chiều, không gì hơn là được nhìn thấy con cháu trưởng thành, nên danh, đạt nghiệp, giúp ích cho đời và diễm quan trọng là mong muốn con cháu trong gia đình luôn thuận thảo với nhau...Sự thành đạt và hoà thuận của con cháu là một món quà tinh thần vô giá, được ví như một bó hoa tươi thắm và ý nghĩa nhất mà chúng ta, là con cháu, cần thực hiện và dâng lên cho Người Mẹ của chúng ta vậy.

Tôi thâm cảm ơn cuộc đời. Cảm ơn ba mẹ đã cho tôi hiện diện trên thế gian này. Cảm ơn những lời giáo huấn của người, đó là hành trang quý báu, tôi mang theo suốt cuộc đời.

Mẹ tôi năm nay đã chín mươi tuổi, nhưng sức khoẻ vẫn bình thường, tinh thần còn minh mẫn, còn vui thú đọc sách, xem phim và đang sống chung với tôi tại San Jose-Cali, để tôi có dịp phục vụ Bà. Tôi cho đây là niềm hạnh phúc nhất của tôi, tuổi đời đã hơn sáu mươi rồi, mà vẫn còn được sống trong tình thương của mẹ. Tôi thâm cầu mong mẹ tôi sống lâu với con cháu và tôi thường lầm nhảm câu ca dao:

***Mẹ già như chuối ba hương
Nhu xôi nếp một, như đường mía lau.***